

CORA HUNSE, VLIEGENDE VERPLEEGKUNDIGE

brieffragment

In haar jaarlijkse nieuwsbrief naar wereldwijde familie en vrienden vertelt Cora Hunse [188] over haar boeiende en opmerkelijke werk en haar bewogen belevenissen als verpleegkundige en docent-verpleegkundige ver van huis.

Cora is Canadese. Oudste dochter van Jo Hunse - Somsen [63] en Teun Hunse [68]. Geboren in 1954 in St Catharines, Canada.

Wij citeren enkele passages uit Cora's brief, waarin zij schrijft over haar internationale werk:

"Het is in Poplar Hill, Ontario, Canada, 20 graden onder nul. Ik ga hier verder met mijn werk als een soort vliegende verpleegkundige in een gemeenschap van inheemse - vroeger zeiden we Indiaanse - bevolking. Ik verblijf hier telkens twee á drie weken. Dit werk blijft steeds een uitdaging voor me en ik geniet daarvan. Ik heb elke nacht dienst. Maar soms word ik maar drie keer per week gewekt. Het werken met onze inheemse bevolking heeft zijn ups en downs. Eén van de uitdagingen is dat je te maken krijgt met het niet functioneren van mensen door alcoholmisbruik of met snuivers (zij snuiven gas op) en met zelfmoordgevallen onder jongeren. Al deze ellende is het gevolg van jarenlang misbruik en het verlies van cultuur en erfgoed.

De vreugde die je ervaart, als je ziet hoe deze gemeenschap worstelt en enkele van deze grote obstakels overwint, is alle moeite waard. Ook is het prachtig te merken dat je als buitenstaander toch in vertrouwen wordt genomen. Het is echt een groei-ervaring, niet alleen op klinisch terrein, maar ook op geestelijk gebied.

Het jaar 2000 is erg gevarieerd geweest.

Het nieuwe millennium begon voor mij in een klein kerkje in La Mosquitia in Honduras. Ik heb daar zeer dierbare vrienden gemaakt. Geneeskundige hulp kon ik bieden aan de inheemse bevolking in het missiehospitaal daar. Gelukkig slaagde ik er in niet door één van de giftige slangen of schorpioenen daar gebeten te worden.

In de zomer keerde ik terug naar Poplar Hill, Canada. De mensen daar ontvingen mij heel hartelijk. Ik was dankbaar te zien dat twee van mijn collega's daar zich tot het Christendom bekeerd hadden. Het was geweldig om hen wat aanmoediging te kunnen geven.

De afgelopen herfst heb ik me aangesloten bij een prachtige organisatie, die vooral hulp verleent aan arme kinderen. De naam van de organisatie is CAREFORCE INTERNATIONAL. (Kijk maar eens op hun website: www.careforceinternational.org voor meer informatie).

Deze organisatie werkt met inheemse gemeenschappen in de Dominicaanse Republiek, in Burkina Faso, in Peru, in Roemenië en in Mali.

Ik heb daar de leiding op het gebied van geïntegreerde gezondheidszorg, wat ik doe op parttime basis, evenals mijn baan in Poplar Hill, Canada.

In het najaar ben ik een kleine week naar de Dominicaanse Republiek geweest om een bezoek te brengen aan oude vrienden en aan de kliniek, waar ik twee jaar gewerkt heb.

Zomer 2000 kocht ik een eigen huis! In de buurt van mijn meeste familie en ook nog vlakbij mijn nieuwe werkplek. Het is een flat met drie slaapkamers, in het stadje Beamsville, dichtbij de Niagara watervallen en bij Toronto. Eind januari 2001 trek ik er in. Een eigen plek om tot rust te komen.

In de toekomst ga ik met een medisch team naar Mali, West Afrika. Mali is het op vijf na armste land ter wereld. De gemiddelde leeftijd is er slechts vierenveertig jaar.

Gedurende de dagen van mijn verblijf daar hoop ik een begin te maken met het trainen van een aantal leraren in de gezondheidszorg. Ik heb een planning gemaakt met betrekking tot: Bewaking, Rehidratie en het Voorkomen van Ziektes met Diarree. (Rehidratie is het instandhouden van het vochtgehalte in het lichaam.)

Ik verheug me er op daar in Mali te gaan werken."

Intussen leven we al weer een paar maanden verder en is Cora wie-weet-waar. Een vrouw met zoveel inzet, moed, deskundigheid en vertrouwen. Formidabel!

We wensen Cora sterkte en inspiratie bij haar verpleegkundige zorg zonder grenzen.

Redactie